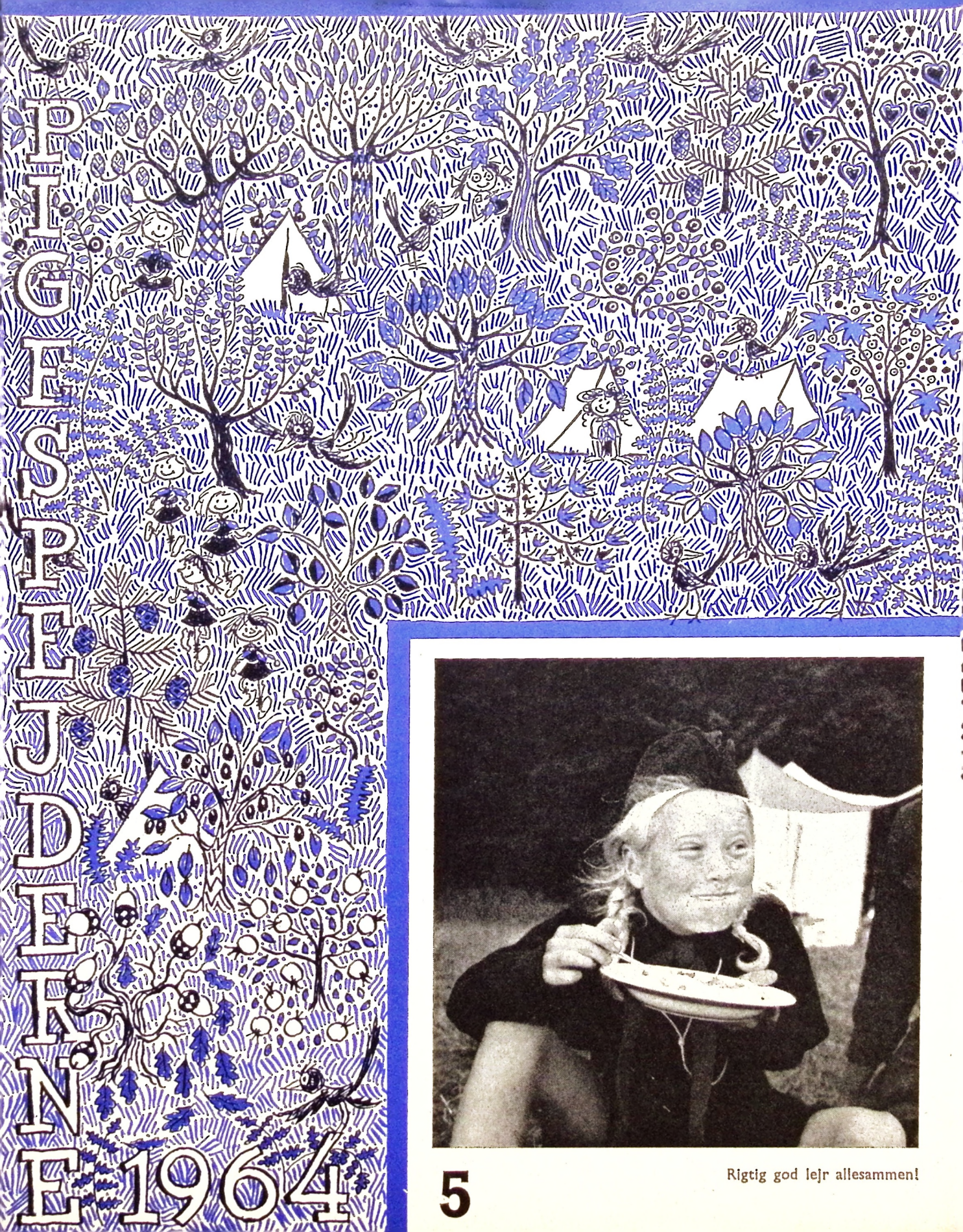
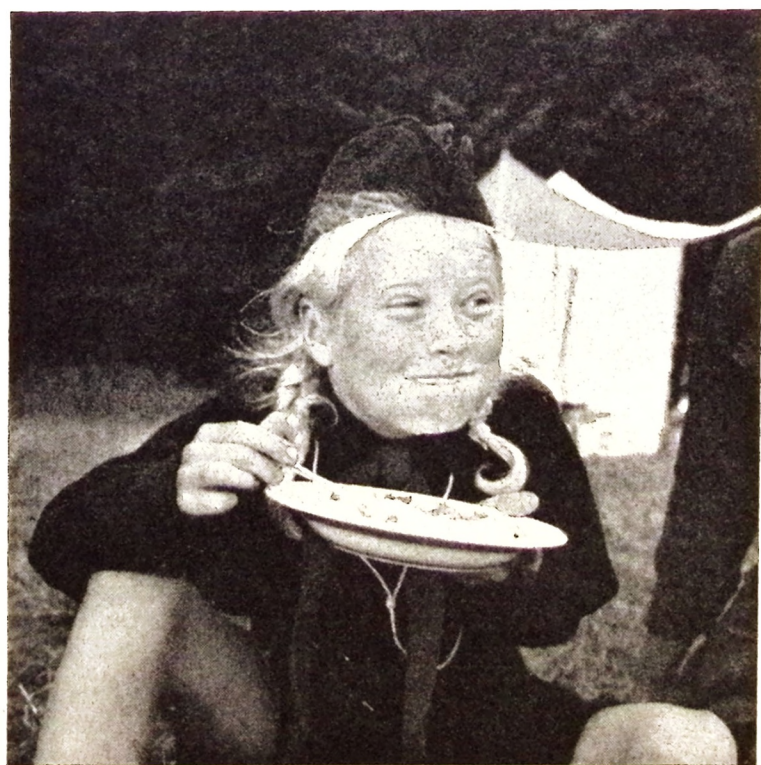

PIGGESPEJDE

1964

»Pigespejderne«

Medlemsblad
udgivet af
Det Danske Pigespejderkorps

Redaktør: Ruth Estrup,
Lundsgade 6, Københ. Ø.
I redaktionen: Ruth Vallen-
tin, Nete Germark og en
patrulje bladlus.

**Administration og ekspe-
dition:** Korpskontoret,
Lundsgade 6, Københ. Ø.
Enkelt-abonnement (se
bagsiden).

Postbox: Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte
Trykkeri: Fyens Stiftsbog-
trykkeri, Odense.

„Pigespejderne“ nr. 6 udkom-
mer omkring 15. aug.
Bidrag til „Pigespejderne“
indsendes ca. 40 dage før,
bladet skal udkomme.

INDHOLD Nr. 5 1964

Dronningens 25 års jubi- læum som Fællesrådets formand	82
Radio-konkurrence	82
DDPs medlemstal	82
Annesofie fortæller (5)	83
Frimærkeindsamlingen ...	84
Tinka	84
Pas på dig selv!	85
Ud i naturen: På besøg hos vende-halsen	86
Patruljehjørnet	88
Duelighedstegnene parade, nr. 5	89
Småtterier	90
Klar dig godt og nemt ...	91
Eventyrrejse til Skotland	92
En ejendommelig pinse- lejr (opgave)	93
Lad os gøre noget ekstra ud af „badeværelset“ i år	94
Lav en god bålplads	95
„Jægergården“ 10 år	96
Det stod i avisen	97
Foto-konkurrencen	98
Løsning	98
Indbydelse	99
Læsehesten	99
Postbox	99

Fra Dronningens 25 års jubilæum som Fællesrådets formand

I anledning af dette jubilæum afholdtes en festmiddag for Dronningen. Her ses Dronningen mellem de to spejderchefer Ruth Kristiansen, KFUK, og Ellen Arkil. De beundrer det smukt pyntede bord med de to velkendte lysestager og spejderfigurer i grønt og blåt.

Radio-konkurrence

Vil I med på pinsetur? Da kig godt efter i radioprogrammet under udsendelsen „for piger og drenge“ kl. 16,20 lige før pinse. Så vil vi synge, lege og konkurrere med jer. — Husk at have papir og blyant parat, så I kan deltage i konkurrencen, hvor der vil være mange spændende præmier.

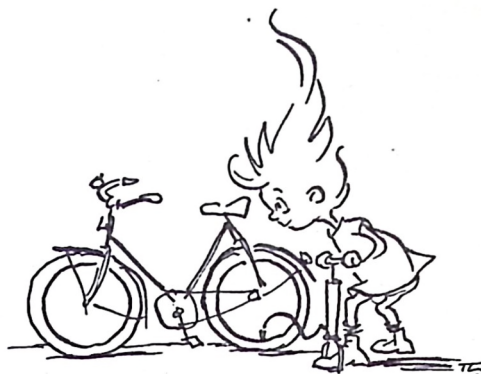
På gensyn!

„Luerne“

Det Danske Pigespejderkorps' samlede medlemstal pr. 1. jan. 1964: 21.025

Der var pr. samme dato: 10 distrikter, 60 divisioner, 366 troppe, 329 blåmejseflokkke og 41 seniorgrupper.

	Blm.	Spejdere	Seniorer	Kløver	BF	TF	SF	KF	Ass. over 18	Under div. og korps	Ialt
1962	6062	11899	450	81	286	321	45	6	681	299	20.130
1963	6314	12154	359	106	292	318	35	7	726	309	20.620
1964	6565	12168	402	87	311	341	38	7	780	326	21.025

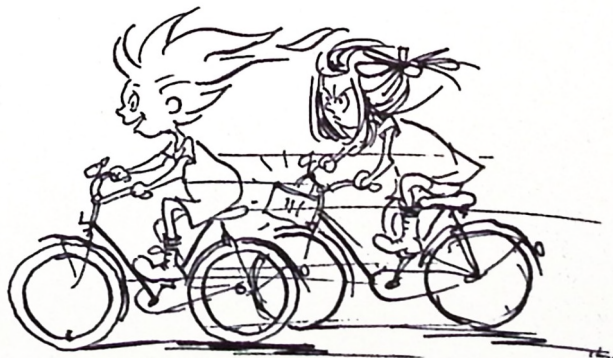
Man kører bedst, når der er luft i ringene

Jeg læste en historie forleden i et blad, som jeg ikke kan finde mere, så derfor ved jeg ikke om historien, jeg fortæller her, er korrekt genfortalt, men meningen er i hvert fald klar nok:

En franskmand og en amerikaner stod og drøftede, om høflighed spillede nogen som helst rolle i hverdagslivet, om det ikke bare var pling plang og ingenting. De drøftede frem og tilbage. Franskmanden mente, høflighed var meget vigtigt, amerikaneren, at det kun var noget rent ydre. Og så pludselig peger franskmanden på den automobils ringe, de lige havde kørt i, og sagde: „Strengt taget (ja, han sagde jo på elegant fransk, men for jeres skyld er det nu oversat) kan man godt køre bare på gummet, men det går nu engang bedre med luft i ringene. Og på samme måde kører man lettere gennem dagene på høflighed og velopdragenhed“. (Åh, det kan siges så elegant på fransk).

Men jeg synes — fransk eller ikke fransk — at billedet er godt. Selvfølgelig kan vi alle komme gennem dagene, selvom I unger render først ind ad alle døre, smider jer i de bedste stole, borer hænderne ned i lommerne, så de når knæene, aldrig siger tak for noget og rager ind over et middagsbord for at få de godbidder, I vil have. Men det kan ikke nytte, det hele glider lettere og behageligere, hvis vi alle er lidt høflige i omgangen med hinanden.

Hvorfor skal man forresten som spejder være både høflig og hensynsfuld? Hvad er forskellen? Jeg syntes min logiske lille søn sagde det godt forleden, hvor vi filosoferede over forskellen. Han sagde det sådan: „I den forbindelse er høflighed nærmest lidt snyd.“ Hvad mente han med det? Jo, han mente, at høflighed det er sådan set noget ydre, det er en vane, men en god vane. Vaner er noget, man ikke tænker over mere. I fysiologien hedder det „betingede reflekser“. Der sker et eller andet, uden at man tænker over det, reagerer jeg på en bestemt måde „automatisk“. En voksen kommer ind i stuen, den unge rejser sig. En dame tager en cigaret, (hvis hun tør efter chokrapporterne), en ung rejser sig og tænder den. En taber noget på gulvet, man bøjer sig og samler det op. Man lader et fad gå videre ved et bord o. s. v. Det er alt sammen noget, man ikke

mere tænker over, man lærte engang (de hundrede gange måske), at sådan gør man, og nu gør man det.

Men hensynsfuldhed er noget, som både hjerte og hjerne er med i — og det var nok derfor min logiske søn talte om „snyd“ i den forbindelse. Det er hensynsfuldt at rejse sig for en ældre mand eller gravid dame i en sporvogn. Hjertet og hjernen siger: den gamle mand, den lille mutter er trættede end jeg (eller lige så træt), jeg rejser mig.

Det er hensynsfuldt ikke at larme med transistoren, hvis en ved siden af læser lektier, eller ens mor ser ud, som om hendes hovede er fyldt med glasstumper, der skurrer mod hinanden.

Kan I, som er så kvikke, se forskellen?

Der forlanges begge dele af os som spejdere —

både at vi i løbet af vort unge liv tillægger os de gode vaner, som gør, at vi derhjemme „kører med luft i ringene“, men også at vi træner os selv i og op til at se os om og vise hensyn.

Lige nu, mens jeg skriver til jer, står himmel og jord i et. Det stormer, og sneen ligger i vandrette striber udenfor vinduet. Det er ikke noget rart vejr at gå ud i for hunden eller for mig. Det er spændende om en af ungerne, når de kommer fra skole, vil stikke et hoved med blæstrøde kinder ind ad døren og sige: „Altesse (det er sådan et fint ord, de har lavet om mig og kalder mig), Altesse, mens jeg har tøjet og støvlerne på, skal jeg så lige gå i byen for Dig, hvis der er noget, Du mangler?“

Venlig hilsen

Annesofie

Frimærkeindsamlingen

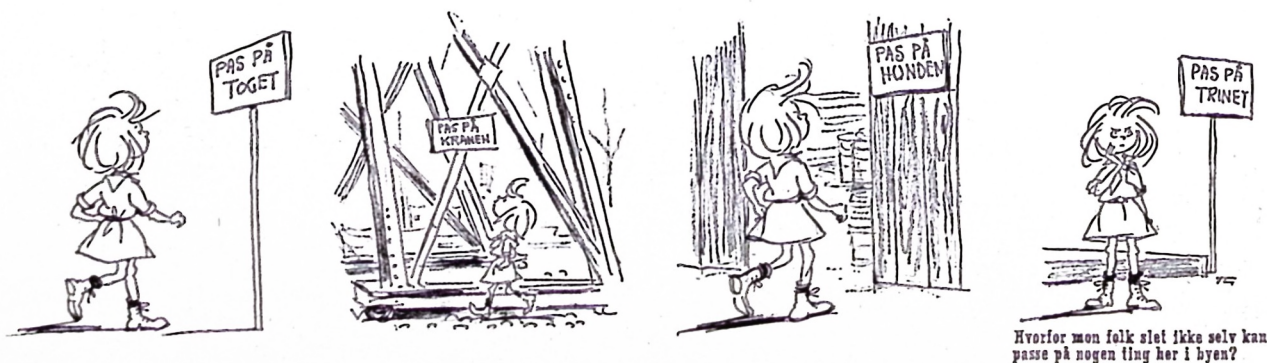

Der er klippet og samlet flittigt i dette år. Pengene går til grønlandske spejdere. Indsamlingen sluttede i april.

Vi kan desværre endnu ikke fortælle, hverken hvor mange frimærker der er indkommet, hvor mange penge vi kan sende til Grønland, eller hvem der vandt kapløbet i denne omgang, for bladet er gået i trykken før frimærkerne skulle afleveres.

Efter sommerferien skal I få det at vide, vi vil da også snakke lidt om, hvem der skal have de frimærkepenge, vi får ind i løbet af næste år.

Tegneren Thora Trilles trolde Tinka - Tegneserie

Pas på dig selv!

Dette må man ikke!!!

Ovenstående billede modtog jeg den 1. april, og jeg opfattede det derfor også som det, det skulle være: En aprilsnar!

Men! Kære, glade blå rundt om i vort skønne land, er det mon nødvendigt at sige til jer: „En spejder tager ikke på stop“???

Det er ikke den måde, hun oplever naturen på.

Det er ikke hensynsfuldt at tigge sig til en køretur og gøre andre ulejlighed dermed.

Det kan skade spejdernes omdømme.

Sker der noget alvorligt, dækker forsikringen ikke.

Sidder du først i vognen, er du afhængig af bilistens for-godtbefindende og køreevne.

Du kan risikere at udsætte dig for ubehageligheder — også af alvorligere art.

Og så ønsker jeg jer iøvrigt masser af dejlige og spændende oplevelser i skov, på mark og ved strand. Gid I må fange solskin og helse, blive solbrændte, samle godt humør, blive dygtige og vaagne.

God sommer!

SPEJDERCHEFEN

Se dig for og tænk dig om!

Holder du af at bade? så læs dette.

Der sker alt for mange ulykker i nærheden af det så tiltrækkende vand! Årsagen er oftest uvidenhed, dumdristighed eller manglende færdigheder. Inden du går i vandet — må du lære stedet ordentligt at kende. Der er set alt for mange „udspring“ på 1 m vand, krampe på grund af kolde understrømme og beskadigelser af fødder, fordi bunden bestod af skarpe og evt. rustne ting i stedet for det fine sand, man drømte om.

Gå aldrig i vandet alene — selv om man er kendt på stedet, bør man altid sørge for mulighed for omgående hjælp. Hvis man skulle komme i vanskeligheder, ikke blot af selskabelige grunde, men først og fremmest for sikkerhedens skyld, bør man undgå at bade alene.

Man skal aldrig gå i vandet lige efter, at man har fyldt sin mave med en masse mad.

Alle former for konkurrencer bør foregå langs med kysten og ikke vinkelret på den, og selvfølgelig bør man kunne både svømme og bjerge samt give kunstigt åndedræt efter de nye metoder.

Under badning skal man undgå leg, der går ud på at trække andres hoveder under vandet, eller ledsage badningen med hvin og skrig, der kan få folk til at tro, at man er i fare. I alt for mange tilfælde er det gået som i historien med drengen og ulven, hvor hjælpen er kommet for sent eller helt udeblevet, fordi folk var blevet „døve“ for skrageriet fra vandet, og derfor ikke vidste, at det var alvor.

Kast ikke ting, der kan være farlige at træde på for bare fødder, der bruges jo normalt ikke træskostøvler eller lignende beskyttende fodtøj på stranden, og flasker, der efterlades, bliver måske slået i stykker af andre, der er endnu mere tanke-løse.

Fra „Trafikanten“

På besøg hos Vende-halsen

Kender I en Vende-hals? Nå ikke, jamen det gjorde jeg da heller ikke — før jeg havde været på besøg hos en.

Jeres naturhistorielærer vil kunne fortælle, at Vende-halsen hører til *klatre-fuglene*, (I kan nok huske, at det er noget med en tå, der vender „forkert“), at den er lidt mindre end en stær og i farve gråbrun med en masse tværstriber. Så har den altså også en særlig evne til at dreje og vende hovedet, hvad der vel har skaffet den navnet i sin tid.

Nå, men for at komme til historien, som foregik i selveste Rold skov. På afstand havde jeg bemærket, hvordan nogle småfugle nervøst pipende holdt til omkring en høj busk. Nu sker det ofte, at man ved at lægge mærke til fuglenes opførsel kan komme på sporet af ting, man ellers ikke ville opdage, ugler fremme i dagslys, ræveunger o. s. v. (men det ved I da forresten i forvejen). Jeg drejede af fra skovvejen og gik nærmere. I passende afstand stoppede jeg op og stil-

lede mig bag en brændestabel. Der var lige straks ikke noget særligt at se, som kunne tænkes at være skyld i småfuglenes uro — men så opdagede jeg en Vende-hals, siddende øverst i busken. Med sin meget lange tunge, jeg vil mene en 3–4 cm udenfor næbspidsen, var den travlt optaget af at slikke nogle småinsekter i sig. Jeg kunne med min bedste vilje ikke se, hvad småfuglene kunne have at indvende mod dette, men ved at lægge mærke til Vende-halsens bryst, hvor de sorte tværstriber sås meget tydeligt mod de gule underfjer, kom jeg til at tænke på, hvor meget fuglen i grunden ligner en Høg, der netop viser sit tværstribede bryst, når den suser ned efter en lille fugl. Måske disse småfugle her betragtede Vende-halsen som en fyr, det var farligt at have siddende, hvem ved? I alle tilfælde havde den sit udseende imod sig. Men det er i høj grad uretfærdigt at tro om Vende-halsen, at den er en fuglerøver.

Men nu vidste jeg altså, at fuglen fandtes på skovdistriktet, og jeg planlagde at komme igen en anden dag for at finde dens rede. Vende-halsen er ikke særlig almindelig, og det kunne jo være meget rart med nogle billeder fra dens boplad.

Som tænkt, så gjort. Men det blev nu ret besværligt at finde fuglen igen; Rold skov er grumme stor, så det blev omtrent som at lede efter den berømte nål i høstakken.

Nu er det heldigvis en nål, der kan sige noget. Efter en halv dags traven rundt, hørte jeg fjernt dens stemme: „Bi-bi-bi-bi“, hvad den kun siger i yngletiden og i nærheden af rede.

Lidt senere så jeg fuglen flyve over stien, og så vidt jeg i farten kunne se, havde den føde i næbbet. Så er det bare om at følge efter.

Jeg fandt næsten straks en udgået træstamme med mange gamle spættehuller, lige et sted for denne huleboer.

Vende-halsen i skræmmestilling — den „leger død“

Der gik en tid, uden at fuglen viste sig, og jeg benyttede ventetiden til at opstille mit nye fotostativ, der havde kuglehoved og var patent-sammenklappeligt. Derpå gav jeg mig til at undersøge de forskellige huller i træet.

Det nederste redehul var ca. 2 m over jorden, og jeg klatrede det lille stykke op for at kigge indenfor. Der var ganske rigtig nogen derinde, og ved hjælp af et lille spejl prøvede jeg at konstatere, om det var den ventede redefuld Vende-halse.

Nu er det jo sådan, at når man venter noget ganske bestemt, og der så sker noget helt andet, så glipper ens sunde fornuft et øjeblik — i dette tilfælde blev det endvidere balancen.

Ud af hullet røg — som prop af en flaske — en stor, langhalet skovmus. Den landede lige midt i ansigtet på mig, og dette „overfald“ kom mig så uventet, at jeg i øjeblikkets skræk lod mig falde ned af træet.

Der var ganske vist ikke ret langt, men desværre stod mit fine nye stativ i vejen, og da jeg dumpede ned på alle fire midt i hele herligheden, blev det nu klappet sammen på en helt anden måde end omtalt i brugsanvisningen.

Musen forsvandt i den almindelige forvirring, åbenbart overbevist om det risikable i at mænge

*Vendehalsen er klatrefugl
(to tæer vender bagud)*

„Rækkehuset“ i skoven

UD I NATUREN

AF MANDEN FRA SKOVENE

sig med fuglefotografer. Fyren havde forresten en rigtig rede i spættehullet.

Jeg fortsatte undersøgelsen af de øvrige huller og kunne lugte mig til, at der højere oppe boede flagermus. Vendehalsen derimod havde sine unger i et hul på stammens modsatte side. Det var ligefrem et rækkehuskompleks, jeg var kommet til.

Da jeg kiggede ind i Vendehalsens lejlighed, var det ikke just friske skovdufte, der slog mig i møde. Foruden 6 store unger var der en større samling affald og tillige, opdagede jeg senere, også en unge, der havde været død i nogen tid.

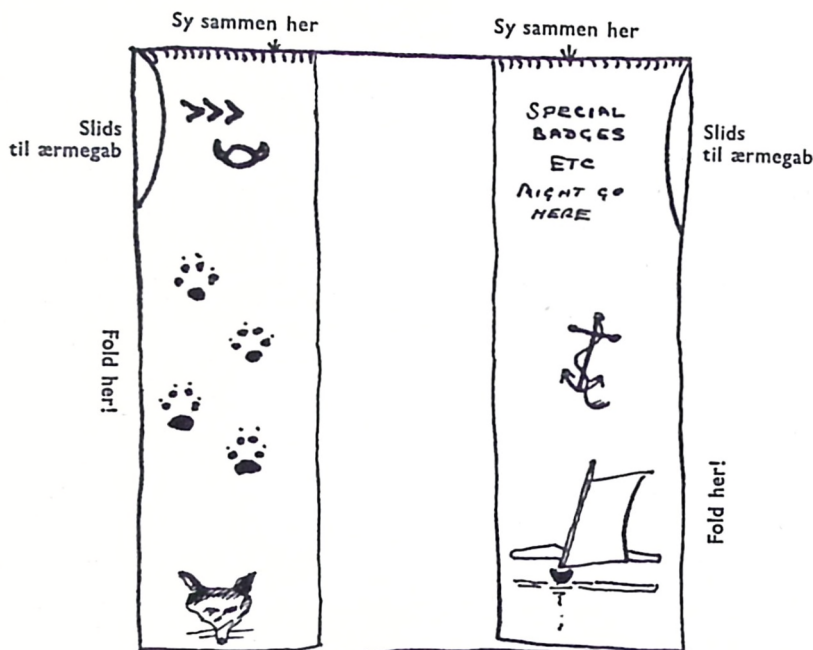
Fotografiapparatet blev stillet op igen, så godt det lod sig gøre, og jeg selv gik i skjul i en nærliggende grøft. (Den var forresten væmmelig våd i bunden, hvad der først rigtig gik op for mig, da jeg havde ligget der nogle minutter. Der var fjernudløser på apparatet, men Vendehalsene havde travlt, de gav sig aldrig tid til at sidde stille på kanten af redehullet længe nok til, at jeg fik skarpe billeder. — Ak ja.

Da ungerne nogle dage senere forlod reden og forsøgte sig som flyvere, blev det lettere. De havde det bare med at „lege død“, når jeg kom for nær. Så det blev jeg hurtigt træt af. Jeg lod Vendehalse-familien i fred, og vi skiltes derfor som venner.

Patrulje- HJØRNET

En kappe til lejrbalet af et let uldent tæppe

I et meget gammelt amerikansk spejderblad har jeg fundet dette. Måske I har tænkt jer at sy lejrbalet i år? Denne model kan du sikkert komme heldigt fra, selv om du ikke ellers er nogen helt med en synål, hvis du blot har fantasi.

Den skal dekorerer med filt — eller kludeklip eller med broderi i stærkt kulørt uldgarn. Du kan også sy vævede stofmærker på, f. eks. korpsets nye grønne kløvmærke, „vævaternes“ fra jubilæums- eller fra verdenskonferenceåret. Udenlandske spejdermærker eller egnsmærker vil også se flotte

ud. Det sjoveste er nu, hvis du kan lave en hel „historie“ i indianertegn. (Der har været indianertegn i flere af bladene i år og sidste år).

Har du et „personligt totem“? — det bør du have. Her er nogle eksempler med motto, men lav dit eget efter din frie fantasi, du kan sikkert finde på noget sjovt eller rammende.

En lejrbalet som denne, af et lunt, gerne gammelt tæppe, er godt at have under sig i kolde nætter og varmer godt på ryggen, når man sidder samlet om balet en kølig aften.

Hvilken farve har I valgt som patruljefarve?

Patruljenavnet betyder noget særligt, det ved vi alle, men farverne har også deres specielle betydninger.

Således betyder:

Rød — mod, gavmildhed, kærlighed, opofrelse, brændende tro, revolution, ild, lys, liv, glæde.

Orange — godt humør, god karakter, lyst sind.

Gul — glæde, lys, hellighed, men også skinsyge, forræderi og falskhed.

Lysegul — betegner specielt praktisk dygtighed.

Mørkegul — er tegn for arbejdsomhed og retskaffenhed, troskab.

Guld — troen, der triumferer over modgang, lidelser, kærlighed, udholdenhed, værdighed, visdom, kongelighed.

Safran — (rødgul) — troens renhed, men også umodenhed.

Grøn — forårets farve, udvikling, friskhed.

Lysegrøn — er håbets farve, tapperhed.

Smaragdgrøn — er symbol på visdom, kristen fromhed og fred.

Mørkegrøn — betegner skovkundskab.

Blå — himlens farve, troskab, sandhed, evigheden, troen, lovligheden, pletfrit rygte, visdom, evnen til at koncentrere sig.

Mørkeblåt — opfindsomhed.

Lyseblåt — høje idealer, intelligens, gudernes farve.

Violet — selvfornægtelse, udholdenhed, værdighed.

Grå — tålmod, mildhed, bod og faste (askeonsdag).

Brun — snildhed, rådsnarhed.

Hvid — (lysets farve, tankens og troens renhed, helligt liv, uskyld, renhed, ordenssans.

Sort — (farveløshed, mangel på lys), styrke, sikkerhed, død, sorg.

Orienteringstræningen i paradislejren

er 8.—14. juli (ikke som nævnt i aprilbladet 19.—25. juli).

Eksempel på „personlig totem“

Betyder dit spejdernavn noget rigtigt, eller er det bare et tilfældigt „pop“navn — uoriginalt, intetsigende?

Kig på disse eksempler og find selv på noget godt.

Fyrtårn:
Altid lysende

Indianer:
Stifter

Lejrbalet:
Lys og varme

Slyngende st: Den ensomme vandr

Sejlskib:
Fremad trods modvind

Ulv:
Ivrig spejder

Hare:
Let og hurtig, opmærksom

Ugle:
Visdom

Hjortefod:
Let til bens

Patrulje konkurrence 1964

„Duelighedstegnenes parade“

Nr. 5

I kan vinde 25 kr.
til patrulje-
kassen hver måned!

Der står en spejder på en bakketop . . .

og over sig på et duelighedstegn.

Denne gang er det et, der kræver lang tids øvelse, og Bigger og Spjæt er gået i skarp træning.

Nu er det tid til at træne uden-dors. Kom frem af jeres vinterhi, Bjørne, Bier, Bambier og hvad I er for nogle allesammen og vær med i duelighedstegnenes parade!

Der er nu patruljer over hele landet i gang med at tage duelighedstegn, og når næste blad udkommer efter sommerferien, vil vi have de første vindere og resultater i bladet.

Der kan endnu tilmeldes patruljer til duelighedstegnene nr. 3 og 4, der skal være afsluttet henholdsvis 1. og 15. august.

2 patruljer er lige tilmeldt duelighedstegn nr. 3, nemlig: Inkaerne, Kilen trop, Flammen, Ulfborg, begge Hede division.

Kan I så oppe jer derovre i hovedlandet, ellers løber de af med alle præmierne herovre på Sjælland.

Send os et postkort nu, og fortæl, hvilket duelighedstegn Bigger og Spjæt arbejder med, og sig, at I også gerne vil være med.

Vi gentager reglerne for sidste gang.

Mindst to spejdere i patruljen skal arbejde med duelighedstegnet.

Når duelighedstegnet er taget, indsendes følgende:

A. Spejdernes duelighedstegnbog med

„kvittering“ på, at duelighedstegnet er erhvervet, og dato. Tillige tropsførerens underskrift, hvis prøverne er bestået hos en anden person. (Vedlæg frankeret returkuvert med navn og adresse.)

B. Oplysninger: Spejdernes navn og adresse. Patruljens og troppens navn og hjemsted. Patruljeførerens navn og adresse.

C. Fortæl, hvordan I arbejder med duelighedstegnet, og hvor I fik hjælp.

D. Giv os nogle gode tips, der kan være andre til hjælp.

E. Send os et eller andet, der kan illustrere arbejdet med det duelighedstegn, I har været i gang med.

Tilmeld jeres patrulje nu. (I tilmelder jer kun for én opgave ad gangen, men kan deltage hver måned.)

Det er en patruljekonkurrence, men seniorgrupper, der er interesserede, må gerne deltage, det skal blot præciseres, at det er en seniorgruppe.

Duelighedstegnet skal være taget i løbet af den givne tidsfrist, „gamle“ duelighedstegn gælder ikke.

Resultaterne sendes til „Pigespejderne“s redaktion, Lundsgade 6, København Ø.

Kuerten mærkes: *Patruljekonkurrence*.

Husk returkuvert med adresse og porto, hvis I vil have tingene igen.

Navnene på de patruljer, der er med og de bedste beretninger, kommer her i bladet.

Der tilsendes hver måned 25 kr. til

den patruljes kasse, hvis spejdere kommer med det bedste resultat.

Din patrulje må gerne deltage i alle opgaverne!

Der vil være mindre trostpræmier i form af bøger.

OPGAVE NR. 5

Tilmeldelse som sædvanlig på et postkort, gerne med morse (men ikke med kode, tak).

Tegningen her nedenfor viser en god måde, man kan øve sig på med hele patruljen.

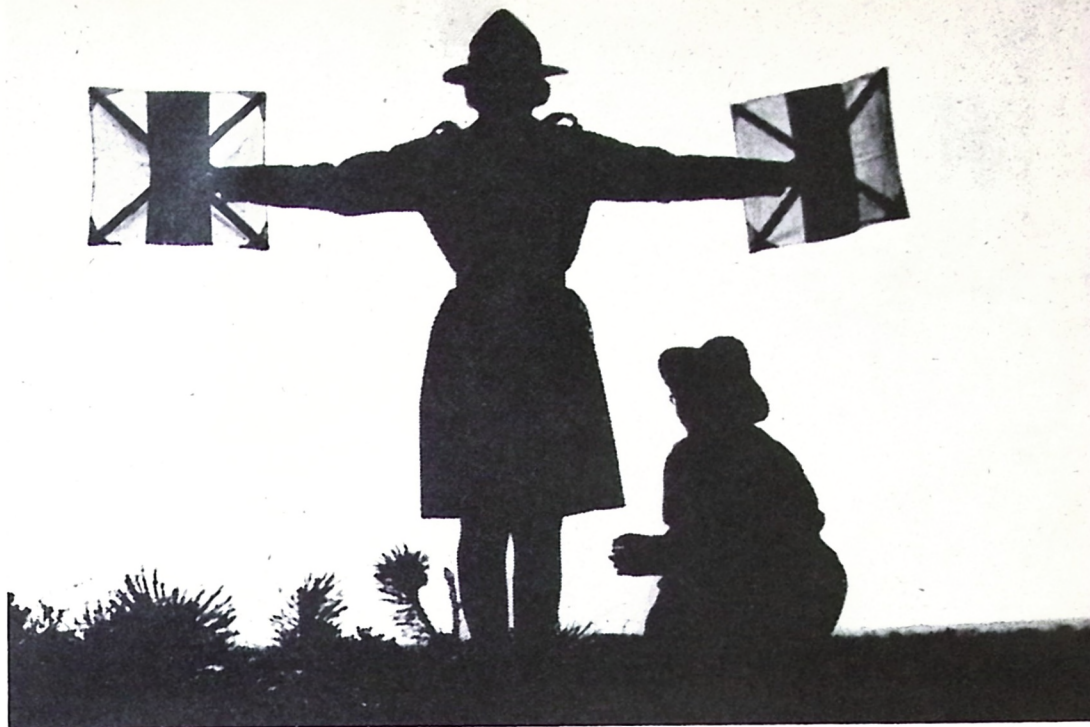
Duelighedstegnet består af 3 punkter. Det under punkt 3 nævnte øvelsesmateriale vil vi gerne se, men hvis I bor langt væk, eller det kan være en besværlig ting at sende, vil vi gerne „nøjes med“ en arbejdstegning, en beskrivelse, en brugsanvisning og et godt billede (tegning eller foto) af tingen, så andre evt. kan fremstille og bruge en lignende tingest.

Drengespejdere og FDF-folk er som regel skrappe til at lave den slags ting, spørg dem, om de ikke har en god idé, og vil hjælpe jer — men jeg minder om, at det er jer selv, der skal lave den.

Desuden vil vi gerne have opskriften på mindst en god kode, som vi så vil bringe i bladet.

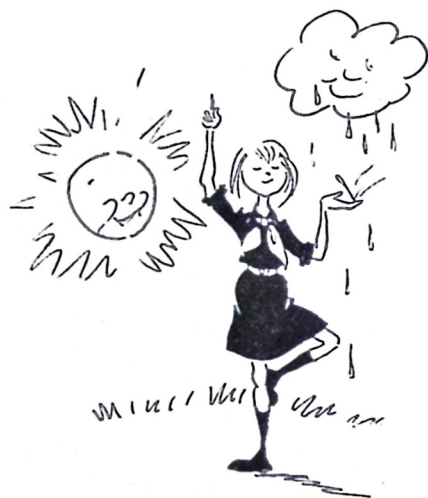
Duelighedstegnet skal være afsluttet inden den 20. september. Resultatet må være redaktionen i hænde senest lørdag den 19. september. (Modt. tidligst 15. august). — God fornøjelse.

Red.

»Småtterier«

Lidt om alt muligt – redigeret af Nete og andre glade bladlus

ORD TIL EFTERTANKE

Om at takke i tide:
Hvorfor er vi ikke nær så villige til at reagere positivt, når vi har oplevet noget godt, som til at reagere negativt, når vi har oplevet noget dårligt. Jeg tror, antallet af gode gerninger i denne verden ville stige, menneskene ville blive venligere, og vi ville alle blive endnu mere positive – blot vi var lige så gode til at kvittere med tak som med utak.

★ ★ ★

(Smilet er en rynke, men en rynke, der glatter andre ud!)

★ ★ ★

REPLIKKEN:

.... selvfølgelig er Merete ikke spejder for uniformens skyld – det er sagen: lov og løfte og alt det, som betyder noget. Men derfor kan det da godt ærgre hende, at hendes kusine i Pige-garden har været i fjernsynet 3 gange siden jul.

★ ★ ★

Der er skrevet meget om smil. men alligevel, husk det, og glem det aldrig: Brug det smil du har fået. Du gør andre mennesker glade, og du bliver selv glad.

★ ★ ★

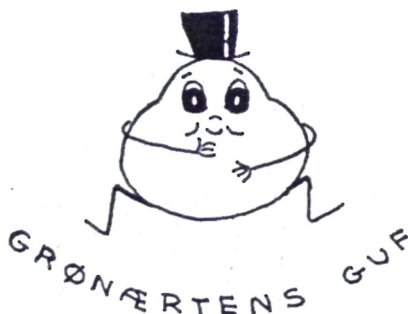
GAMLE VEJRPROFETIER

Juli:

Når kvæget snapper efter vejret i denne måned, tyder det på snarlig torden, som atter varsler megen regn. Regn i juli har forøvrigt en tilbøjelighed til at blive ved, hvad mange sommerhusgæster sikkert vil sige ja til. Man siger også, at som hundedagene går ind, går de ud. Den varme og lyse juli bebuder frost juleaften, og hvis myrerne er særlig flittige til at bygge store boer, er det, fordi der følger en streng vinter.

August:

Nordenvinden giver nu bestandigt vejr. Solen er af en eller anden grund ikke rigtig til at stole på i denne måned, siges der. Er det igen en forsigtig landmand, der har været på spil og ikke villet udfordre skæbnen? Meget solskin giver nemlig en god høst. Når havesneglen i denne måned kryber særligt flittigt på vejene, følger der uvejr.

CITRON-IS-TE

Den yderste skal af en citron kommes i en tepotte sammen med det kvantum te, man sædvanligvis anvender, overhældes med kogende vand og tilsættes sukker og citronsaft efter smag. Teen afkøles og serveres med knust is og en tynd skive citron i hvert glas.

JORDBÆR-MILK-SHAKE

1 spsk. vanilleis, ½ dl jordbærssaft (3 spsk.), 2 dl mælk.

En lille elefant løb henrykt og legede ude i junglen, det var første gang, den fik lov til at gå alene, så den var meget stolt, men også noget vigtig. – Pludselig stod den på hovedet ned ad en skrænt, og bum – der sad den helt rundtosset af kolbøtten. Pludselig fik den øje på en lillebitte mus, der sad og betragtede den. „Nøj“, sagde elefanten med en vigtig mine, „hvør er du dog lille“. „Ja, men jeg har også lige været syg“ svarede musen.

Klar dig godt og nemt - lev bekvemt -

Blæsebælg til komfuret
af luftmadraspumpe sat fast
med een plok.

Så lidt kan man klare sig med i Lapland

Hvor lidt udrustning kan man klare sig med?

Det er et omdiskuteret emne, smag og behag er forskellig, men her har du indholdet af en samerygsæk med en samlet vægt af 12 kg:

1 dunsovepose.

1 smidigt og fjerlet renskind.

1 sæt undertøj.

1 sweater.

Skiftestømp og sokker.

Lappesko i reserve.

Skohør.

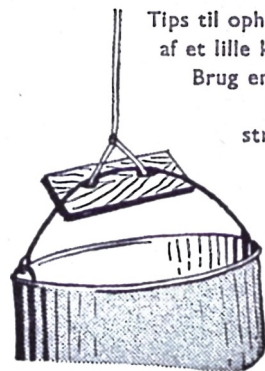
Toiletsager.

En lille forbindsæske.

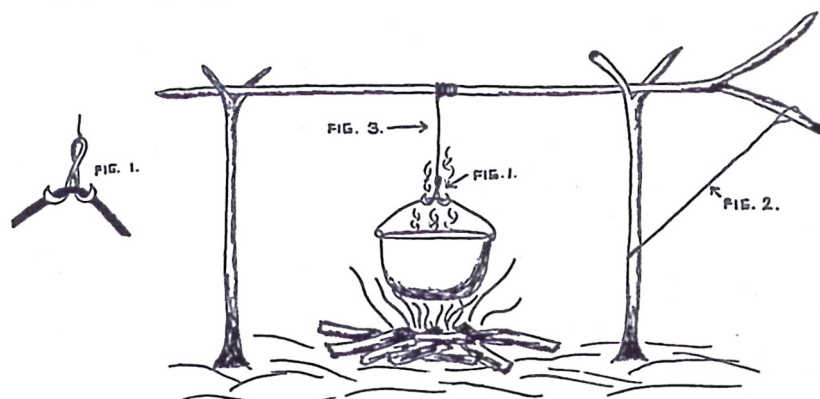
Nål, tråd og tændstikker.
Kaffekedel, kogekar, krus, ske, kaffe, madfedt, en pose mel, bagepulver, sukker, 2 kg tørret renkød, en let økse.

Med denne udrustning drager sammen hjemmefra og klarer sig i månedsvis, når han blot nu og da kan supplere sit proviantforråd. Om vinteren kompletteres denne udrustning med en sovepose af renskind og et par ski.

Tips til ophængning
af et lille kogekar.
Brug en kraftig
bardun-
strammer.

Har I gjort gode opfindelser i jeres trop?
Eller kender I nogle tips andre kunne få glæde af? Gode ideer med illustrationer modtages gerne til denne side.
Er bidragene brugbare belønnes de efter fortjeneste og kommer i bladet.

Skru ned for bålet

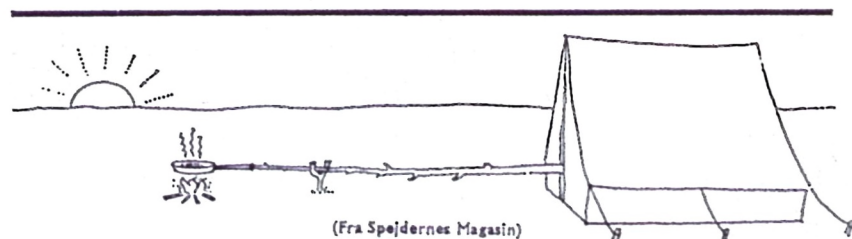
Har du hørt det før? — måske. Vi har vist alle været ude for, at kartoflerne koger over, og at hele patruljen danser krigsdans omkring gryde og bål. Resultatet bliver ofte, at ilden går ud, eller kartoflerne ender i det rygende bål under klodsede forsøg på at få den fjernet i en fart.

Laver du et stativ af ovenstående slags, kan du virkelig „skrue op eller ned“ for ilden — (eller i hvert tilfælde for gryden), så du holder gryden på kogepunktet uanset bålet's størrelse.

Fig. 1 laves af 3—4 mm hegnstråd.

Fig. 2—5 er en tynd stålwire, den kan I få gratis hos enhver reparatør af knallerter, spørg efter et gammelt kabel.

Hilsen DDDD

EVENTYRREJSE til Skotland

*En lille jysk trop havde en spændende
oplevelse forrige sommer —
læs om deres oplevelse i Skotland,
— og så har jeg hørt,
at de skal afsted igen til sommer,
det kalder jeg et eventyr!*

25 spejdere fra Norbølling trop havde i juli sidste år en uforglemmelig tur til Skotland. Meise havde været i lejr i Skotland to år før og havde med sig hjem en invitation til sine spejdere, til at gæste hr. og fru Mackay på godset Enterkine ved Ayr i det sydvestlige Skotland.

Spejderne sparede både forventning og penge til turen i to år, og afrejsen fandt sted den 5. juli. Turen over Nordsoen med gode, gamle „Parkeston“ kostede en del sosyge, men den var snart overvundet. Den første nat boede spejderne på et vandrerhjem nær Newcastle, og her blev vi hentet af en bus sendt af hr. og fru Mackay. Turen op tog det meste af dagen, og undervejs gjorde vi ophold flere steder, bl. a. i Gretna Green, hvor en af spejderne blev „viet“ til buschaufføren over den smedie, hvor så mange unge elskende i tidens løb endeligt har fået hinanden.

Dette lille eventyr blev indledning til 18 dage, vi aldrig nogensinde kan glemme. Vi blev hjerteligt modtaget på

Norbølling trop

Enterkine og vist ned til lejren, hvis fine indretning fik os alle til at måbe. Det vil blive for langt at beskrive alle herlighederne, — men mage til „trine“ er aldrig tidligere set. (Her lå bl. a. en stabel danske ugeblade til behagelig afbenyttelse.)

Hver dag bod på en sådan rigdom på oplevelser, at det hver aften var en flok meget trætte piger, der gik i poserne. Hveranden dag var vi på heldags bustur, til hvilken hr. og fru Mackay stillede en bus til rådighed! Når vi kørte gennem det storslåede skotske landskab, var der ofte andagtsfuldt stille i bussen, — vi var også ualmindelig heldige med vejret. Mackay sagde, at han aldrig havde oplevet det skotske højland i så smuk en belysning som under vores tur til Fort William.

Ved Fort William så vi Skotlands højeste bjerg, Ben Nevis, der havde sneklatter på toppen. Vi kørte langs Loch Lomond flere gange og så Culzean Castle, Inverrary Castle og Robert Burns fødested, — ved lejrbalet en aften genfortalte Meise digtet om Tam O'Shanter, og aftenen efter læste Mackay digtet på skotsk.

Vi fik besøg i lejren af skotske spejdere fra Ayr og en sækkepibeblæser, og en aften var vi inviteret op på Enterkine til et storslået traktement og en regn af gaver. De ældste af os måtte gang på gang fortælle dem, der var med for første gang, at et sådan luksusliv var noget ganske usædvanligt for en lejr, — de kunne jo komme i tanker om, at det skulle være sådan hver gang.

Der var våde øjne og trykket stemning ved afskeden med Enterkine, — men nye oplevelser var i vente. Vore værtsfolk havde sørget for transporten, også i bus, til Glasgow, derfra til Edinburgh og igen fra Edinburgh til Newcastle. Vor buschauffør nåede forøvrigt at blive en meget populær skikkelse, og skotske førere tog sig af vore rundture i byen Glasgow, ligesom vi var på hyggelig af-tenvisit i spejderhovedkvarteret.

Vi boede på vandrerhjem både i Glasgow og Edinburgh, og lige til allersidst var oplevelserne så store, at det ikke kneb spor at overholde vandrerhjemmets reglement om ro, — vi sov, så snart vi lagde hovedet til puden.

Under turen fra Edinburgh til Newcastle regnede det næsten hele tiden, — men nu var vi på vej hjem, og breve fra Ayr fortalte, at også der havde de haft en masse dårligt vejr efter vores afrejse. Fru Mackays omsorg strakte sig også til turen over Nordsoen, hun havde givet os nogle sosygetabletter, der ganske sparede os for sosyge, selv om vejret var hårdere end på udturen.

Hjemme på kajen i Esbjerg var vore familier mødt op, og vi var friske og udhvilede til at fortælle om vore oplevelser efter en lang og godt nats søvn. Vi havde haft 18 herlige dage og oplevelser, der for de fleste af os sikkert bliver de største i vor spejdertid, ligesom vi havde fået nye venner, der ligesom holder lidt af eventyret fast for os.

Anne Marie Ellesøe.

En ejendommelig pinselejr

Størepatruljen tog lejrpladsen i øjesyn. Efter en lang og besværlig cykletur med kun tre punkteringer var de omsider alle seksten nået velbeholdne herud, hvor pinsens dage skulle tilbringes i pagt med naturen og i bedste overensstemmelse med ideelt lejrlev.

Der var ikke et træ at se. Regnen strømmede ned i tykke tove, og intetsteds var der læ at finde. Patruljeførenden syntes derfor, det var klogt, at man hurtigst muligt fik lavet læ — ved at rejse de medbragte telte. (Hun hedder Ricki — men det er i virkeligheden flintrende ligegyldigt).

Patruljen gik så i gang med at rejse telte. Først hældte de teltposens indhold ud på den af regnen behageligt opblødte jord, lagde den snehvide teltdug ned i solet — hvad skulle de ellers gøre? — og satte først endebarduner i. Det kostede dem derefter ikke så lidt besvær at få telstængerne sat sammen og lirket ind i de dertil fremstillede huller i telunderlaget. Takket være det store antal piger, kunne man dog sætte nogle på de vigtigste hjørneposter til at holde fast i bardunerne, mens stængerne blev bakset på plads, og bardunerne bundet sammen to og to.

Efter teltrejsningen skyndte alle sig indenfor i læ. For at hygge lidt derinde hængte man patruljens forskellige trofæer op på teltdugen ved hjælp af sikkerhedsnåle.

Ricki kiggede udenfor, da patruljen havde indrettet sig, rullet soveposerne ud, m.v. Til sin og patruljens udelte glæde opdagede hun, at solen var ved at komme frem. Uheldigvis havde ingen i patruljen ur med, hvorfor det, mens regnen faldt, havde været ret vanskeligt at orientere sig om tidspunktet. Nu robede solen, der var ved at gå ned, at klokken måtte være henad fem om eftermiddagen, og Ricki undte såvel sin egen som alle de andre maver noget spiseligt.

Men da de fleste skulle øve sig til kokkemærket, havde man slet ikke taget tørkost med, kun „rigtig“ mad, som skulle tilberedes på bål. Størepatruljen, som har ord for at være særdeles snarrådig, var lidt i tvivl om, hvordan de skulle tænde op i det fugtige foretagende. Men for ikke at spille tiden med spekulationer gik de igang med at plukke grene og kviste af træer og buske. Navnlig pilekviste var de interesserede i. Da der var samlet tilstrække-

lig meget kvas, kastede de det „til bunke“ à la Sankt Hans-bål, og ilden fik hurtigt fat og fattede lystigt, klart og rent i kvaset. Da de imidlertid ikke kunne få fat i noget vand, besluttede de at riste de medbragte wienerpølser på spid, mens kartoflerne blev stegt i gløderne.

Inden solen var helt forsvunden, samledes Størepatruljen til måltidet. Allerlettet havde man dog haft ved at tilberede efterretten — det bestod i at løfte låget af et henkogningsglas indeholdende ferskner — skænket til patruljen af den omsorgsfulde Ricki-mor. Det var dog lidt bittert, at glasset kun indeholdt een fersken til hveranden og 1 skefuld saft til de andre hveranden.

Efter dette overdådige måltid syntes Ricki, at hendes spejdere havde udholdt nok for i dag. Opvasken lod man derfor stå til den næste dag, og Ricki blæste reveille i en medbragt fløjte. Patruljerne gik i poserne i løftet stemning — de vidste jo ikke, hvad klokken var, og heller ikke, at det imprægnerede underlag i begge telte var blevet lagt som dormåtter foran teltene.

Kulsort nat sænkede sig over Størepatruljen. Men ikke stilhed. En enlig forbigående vandrers horte larm og latter som fra en pigekostskole med flere tusinde elever i fjorten-års alderen. Han rystede på hovedet. Den ungdom — tænk at lægge sig i telt lige midt i en skov, mens der endnu lå sne rundt omkring på markerne.

Først da morgensolen farvede vesthimlen faldt den sidste stær til ro ovenpå den første strenge lejrdrag. Hathi.

(Fra Spejderbladet.)

Ja — mon ikke Størepatruljen har været lidt „vild på kareten“? Snak om det i patruljen og skriv hvad I mener er forkert, selvmotsigende eller på anden måde kan påtales i dette referat af en ejendommelig pinselejr.

Der udsættes i præmie

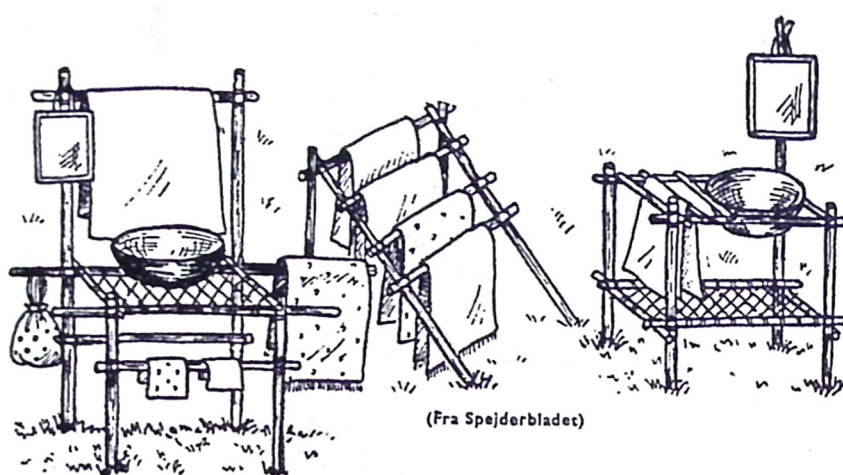
et gavekort på kr. 25,00

til den patrulje, der sender bedste besvarelse. I september-nummeret bringes den præmierede besvarelse.

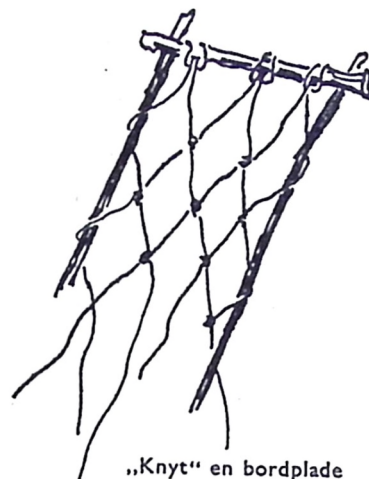
Mærk kuerten „Pinselejr“ og send den til redaktøren inden den 20. juni.

Lad os gøre noget ekstra ud af „badeværelset“ i år!

Små ideer sakset her og der...

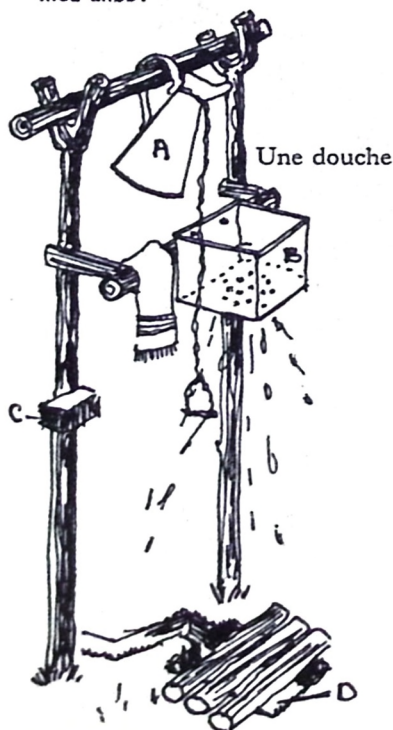

(Fra Spejderbladet)

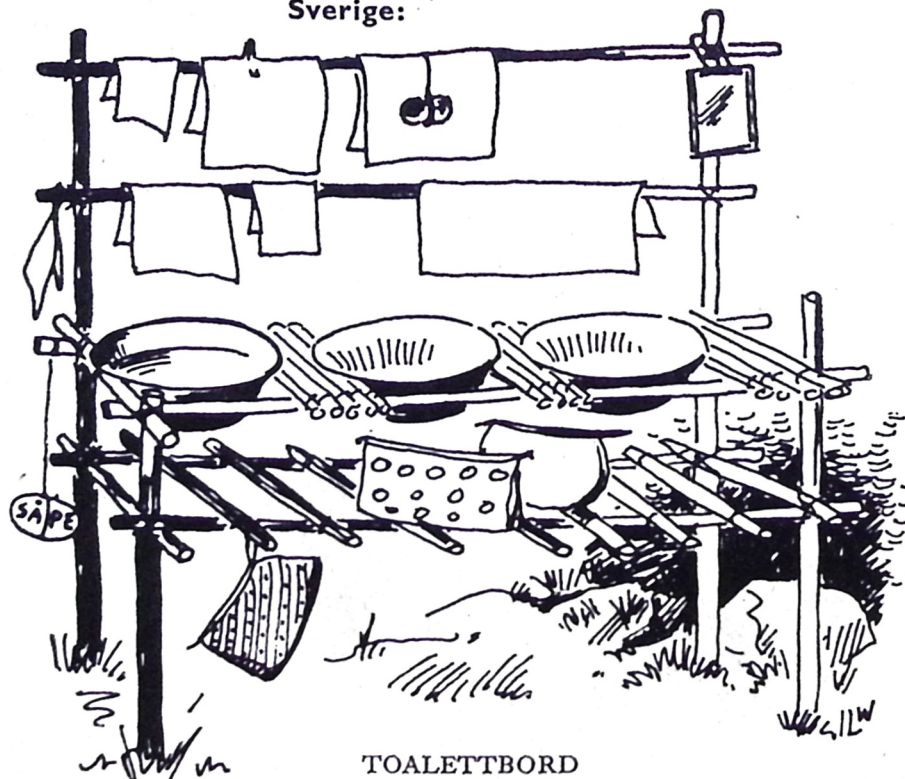
„Knyt“ en bordplade

Fransk styrtebad
med afløb:

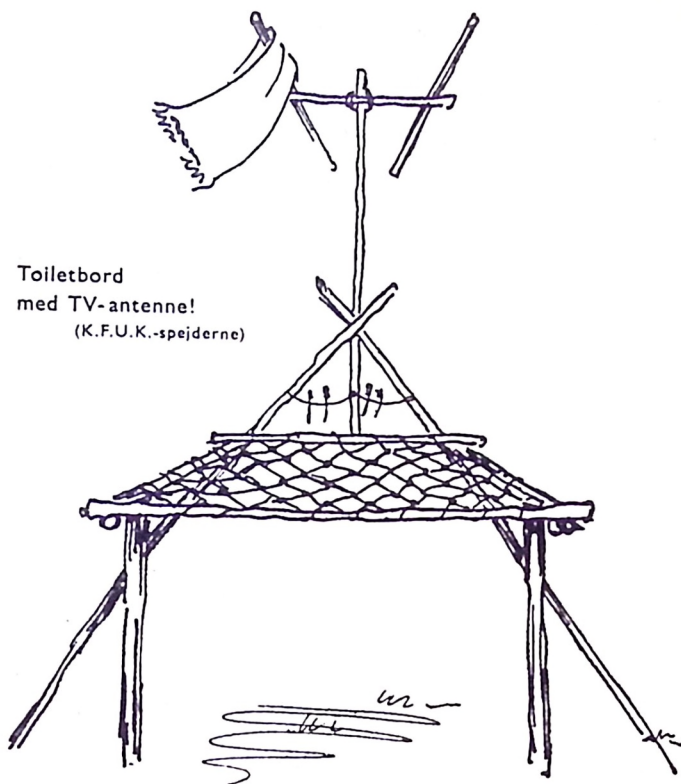

Une douche

Sverige:

TOALETTBORD

Toiletbord
med TV-antenne!
(K.F.U.K.-spejderne)

Holland:

een wasblikkenrek

Lav en god bålplads

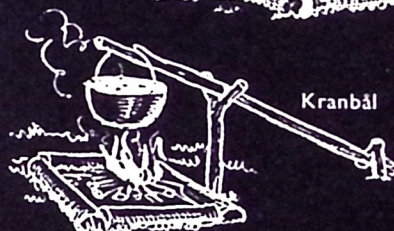
Bliv medlem af foreningen
til de håbløse kogerenders afskaffelse!

Reflektorbål

Skovhuggerbål

Kranbål

Jægerbål

Trefodsbål

Trestensbål

Ild i hul

»Jægergården« holder 10-års fødselsdag

„Hvor er her hyggeligt, her hører vi hjemme.“

Således sluttede en artikel i „Pige-spejderne“s oktober-nummer 1953. Artiklen handlede om „Jægergården“, korpsets ejendom i Nordsjælland, som var blevet købt kort tid forinden.

Man havde dengang allerede længe haft ønske om at eje et hus med en stor grund, der kunne anvendes til korpsets førertræninger og lejre m. m. Et lille udvalg fik til opgave at finde en sådan ejendom. Man så på mange forskellige grunde i Nordsjælland. Da ingen af disse var helt tilfredsstillende, satte man en annonce i avisen. Og så en morgen dumpede ind gennem brevsprækken en billet fra Jægergårdens tidligere ejer, hvori han beskrev huset og den 6½ tdr. land store grund på en sådan måde, at man, endnu inden man havde set huset, udbød: „Her har vi stedet, hvor vi vil føle os hjemme.“

Og så fulgte begivenhederne slag i slag. Bestyrelsen blev indkaldt og besluttede at købe Jægergården. Overtagelsen fandt sted den 15. august

1953, hvorpå man straks gik i gang med at indrette huset: med opholdsrum og lederværelse i stuen og plads til 24 sengesteder på 1. salen. På grunden, der for størstedelen var beplantet med hindbær, indrettedes den første store lejrplads.

Den 5. maj 1954 fandt den officielle indvielse sted, hvor Hendes Majestæt Dronningen kom til stede.

Der er nu gået 10 år siden da. Og i disse 10 år er der sket meget. Det oprindelige hus, som vi nu kalder „Østflojen“, er der ikke ændret meget ved; men i 1956–57 byggedes „Vestflojen“ med pejsestuen og det store køkken i stueetagen, sovesalen på loftet og vaskerummene i kælder-

ren. Samtidig indrettedes kontor og lederværelse i mellembygningen.

„Vestflojen“ blev indviet den 16. februar 1957. Og endelig blev der i 1961–62 i forlængelse af „Vestflojen“ bygget en bestyrerbolig, hvor „Tom“, der er Jægergårdens værtinde, nu bor med sin familie.

Mon ikke mange spejdere landet over husker „Hindbærlejrene“ på Jægergården, hvor man plukkede hindbær det meste af dagen, hvis altså hindbærrene havde været så venlige at blive modne til det beregnede tidspunkt? Der er ingen „Hindbærlejre“ mere, for hindbærbuskene er væk, og i stedet er indrettet store og gode lejrpladser med hegn af træer og buske mellem pladserne, så 4–5 troppe ganske ugenert kan ligge i lejr på samme tid deroppe. Og bliver huset ikke benyttet af korpset til førertræning, så er der glimrende plads til en trop eller flok i „Vestflojen“.

Mange hundrede spejdere og førere har i de forløbne 10 år besøgt Jægergården for kortere eller længere tid til moder, træninger, lejre o. s. v., og mange har været der flere gange. Alle I, der endnu ikke har haft lejlighed til at komme der, kan glæde jer; hvad enten troppe et år holder sommerlejr deroppe, eller I som patruljeførere melder jer til patruljeførerlejr eller senere som medhjælper, assistent eller fører får held til at deltage i korpsets førertræninger, så er vi ganske sikre på, at også I vil udbryde, som alle, der kender Jægergården, har gjort det: „Hvor er her hyggeligt, her hører vi hjemme.“

TG.

Jægergården
besøges
både af
førere,
troppe
og flokke.

et ikke på tide at
fikse uniformen op

Redigeret af Paw

Husvilde Herning-spejdere arrangerer pulterkammeraktion for at rejse 2 trophuse.

25 lastbiler, bemanded med spejdere og gildebrødre, deltog i storstilet pulterkammerrydning for at rejse 2 trophuse. De bedste af de tilvebragte ting blev solgt på Midtjyllands største loppetorv i Herningshallen. Karusseller snurrede, lykkeshjul drejede, der var pilekast, æbleskivebod, børnetombola m. m. og i restaurationen mælkepop og dans, og foran hallen havde spejderne indrettet en lejrplads, hvor man stegte en hel okse på spid. En række kendte herningborgere var blevet opfordret til at male et maleri, som blev solgt på loppetorvet.

Jo, der var sandelig liv og glade dage i Herning.

Vaskeri omdannes til spejderhus.

DDP i Dronninglund har købt et gammelt vaskeri i Smedestræde, og her vil blive indrettet 2 modelokaler med forstue og toilet.

Også hytteplaner i Næstved.

Byggeplanerne i Næstved er nu så langt fremme, at man mener at kunne tage de første spadestik til hytten ved Asen i april måned.

Må for anden gang på få år nedrive deres trophytte.

1. Gentofte trop fik kun en måned inden indvielsen af deres nye hus besked om, at huset skal nedrives til fordel for en ny S-togsstation. DSB's beslutning om, at den nye S-togsstation skal ligge syd for broen på den kommunale plads i Vangede, kom som et chock ikke alene for pigespejderne, men ogsaa for kommunen.

Spejderne nægtede at tro det, fordi de allerede en gang har været ude for et lignende tilfælde. Det skete, da man for 2 år siden begyndte opførelsen af Kildegårds Gymnasium på det areal, hvor spejderne havde til huse.

Ved indvielsen af den dødsdomte hytte lovede kommunalbestyrelsen dog, at der ville blive gjort alt for, at spejderne ikke skal lide økonomisk tab, og det hjalp jo noget på den triste stemning!

Flere nye huse.

Elverhøj trop har allerede taget deres nye hytte i brug, men den officielle indvielse finder først sted senere.

De tre Folehavetroppe har indviet ny hytte på Enghave i Rungsted ved siden af tennisbanerne.

Det stod ikke i avisen —
derfor skal det stå her, at Paw, som redigerer disse spalter, læser korrektur og spredde kommaer, har haft 25-års spejderjubilæum.

Vi ønsker til lykke med en blomst.

En pigespejderleder siger,
at pigerne gerne må bruge
kosmetik.

— Har du prøvet den nye Lady Baden
Powell kiss-proof Morning
Temptation?

A propos Spejderskonhedskonkurrencen!

„Fyens Stiftstidende“ bragte den 31. marts denne festlige tegning, efter at det var rygtedes, at nogle senior-spejdere havde fået kursus i make up — —

... for hvor kan piger se farlige ud, når de ikke ved, hvordan, hvornår og hvor meget... især da til spejderuniform.

Lad dog ikke dette forlede jer, der har en fersken-teint, der sidder fast, til at tro, at den bliver flottere ved en gennemgribende restaurering, eller at den gyldenbrune kulor, som solen giver dem, der færdes meget ude — — særlig på denne årstid — — overhovedet kan sammenlignes med det, der kan frembringes ved hjælp af Englehud, Brejnings morgenrode og grønne dådyrojenskygge. Kat.

Tronfølger-gave til spejderne.

Fra sit besøg i Red Barnets spedalskhedscenter i Indien hjembragte tronfølgeren, prinsesse Margrethe 72 musikinstrumenter, som hun havde fået overrakt af den indfødte befolkning i det område, der er hårdest ramt af spedalskhed, som udtryk for deres taknemmelighed over den støtte, som man havde fået gennem „Spejderhjælpen“.

Tronfølgeren har besluttet, at instrumenterne skal foræres til de fire spejderkorps, og at overrækkelsen skal foregå sidst i april i forbindelse med den udstilling, der vil blive arrangeret af alle de gaver, tronfølgeren fik på sin rejse i Det fjerne Østen.

Grænsedivisionen vil være repræsenteret ved den lejlighed. — Spejderkorpset har tilskrevet divisionschef Jens Schmidt, at overrækkelsen vil blive overværet af den øverste ledelse fra hvert korps samt fire ulve og spejdere fra hvert af spejderkorpserne. Her kommer grænsedivisionen ind i billedet, fordi den var blandt de divisioner, der indtjente det største beløb i 1963 i forhold til det samlede styrketal pr. 23. april 1963. Divisionen kan til højtideligheden udpege en spejder på ca. 13 år. Den pågældende vil blive udpeget med det første.

HUSK inden 1. juni! — SPEJDERJULs fotokonkurrence

Vil minder om betingelserne om det bedste spejderfoto:

★ *ALLE kan deltage*

fra den yngste mejse til den ældste fører. Man skal blot være medlem af et af de 4 spejderkorps.

★ *Det skal være et godt spejdermotiv!*

Du må gerne indsende flere sort/hvide fotos. Det skal være gode spejdermotiver, og du skal selv have fotograferet dem. Det kan være fra ture eller lejre — fra sommer- eller vinterhalvåret. Det må også gerne være indendørs optagelser. Konkurrencen har ingen begrænsning — heller ikke om, hvornår billedet er taget. Blot skal de spejdere, som eventuelt er med på billedet, være reglementeret påklædt, hvis reglementeret påklædning må forventes i den givne situation!

★ *Ethvert billedformat må indsendes*

— dog helst ikke under 9 × 12 cm. Men du behøver ikke at sætte dig i udgifter til dyre forstørrelser. Indsender du f. eks. et foto „9 × 12“, og dommerkomiteen gerne vil bedømme dit fotos kvalitet i en forstørrelse, beder man dig fremsende negativ, så dit foto kan komme helt til sin ret.

★ *Der er store præmier —*

1. præmie: gavekort til depotet på 200 kr.
2. præmie: gavekort til depotet på 100 kr.
3. - 4. - 5. pr.: gavekort til depotet på 50 kr.
6. - 10. pr.: gavekort til depotet på 25 kr.

★ *Husk at medsende frankeret kuvert,* hvis du ønsker dine fotos returneret efter konkurrencen. Du skal bag på hvert foto påklæbe en seddel med: navn, alder, spejdergrad, korps og fuldstændig adresse samt anføre, hvor mange fotos du ialt har indsendt.

★ *Indsendes inden 1. juni*

til „Spejderjul“s fotokonkurrence, Skovfaldet 2 R, Århus N.

★ *Resultatet bekendtgøres*

i de 4 spejderkorps spejderblade i oktober-numrene. Og ét eller flere af de præmierede fotos vil blive bragt i Spejderjul 1964. — Det ville jo være spændende, om et af dine fotos kom mellem de udvalgte, og redaktionsudvalget glæder sig meget til at se de mange fine spejderfotos, som denne spændende konkurrence utvivlsomt vil byde på.

Løsning på februarbladets internationale opgave.

„GÆT ENGANG“ — INTERNATIONALE SPØRGSMÅL:

- A. 1. Engelsk. 2. Russisk. 3. Fransk.
4. Spansk. 5. Kinesisk.
- B. 1. Gedeputer. 2. Rudyard Kipling.
3. Jorden rundt i 80 dage. 4. En for alle, alle for een. 5. Hamlet.
- C. 1. Island. 2. New Zealand. 3. Ceylon.
4. Madagaskar. 5. Cuba.
- D. Gandhi - Statsmand - Indien.
Livingstone - Missionær - Skotland.
Sibelius - Komponist - Finland.
Florence Nightingale - Sygeplejerske - England.
Madame Curie - Forsker - Polen.
- E. Argentina hører ikke med i rækken, fordi det er *full member*, de andre lande er *tenderfoot members*.

Vinder: Lene Tromborg, 1. Odder trop. (En internat. kalender er tilsendt).

ENGLISH CROSS WORDS

Vinder:
Vibe Mørch,
I Kolding trop.
(En bog er tilsendt).

THINKINGDAY
OA E O A A
LADY A A
ALSO FRIEND
F CAT O
RE HAT SARA
IN E MAC M
CONFERENCE
AU OT AGE C
GAG L N A
THE STAR

Indbydelse

BELGIEN

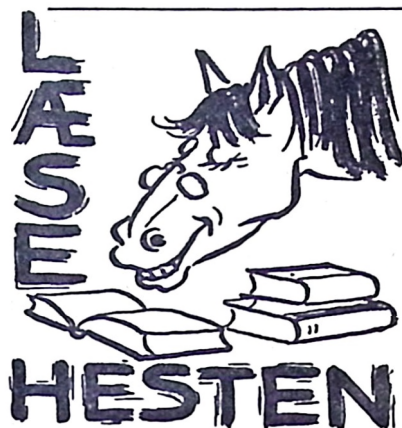
Det katolske belgiske pigespejderkorps, Guides Catholiques de Belgique, afholder landslejr i Mozet i provinsen Namur i dagene 31. juli—4. august 1964 og indbyder 2 danske pigespejdere, alder mindst 18 år, til at deltage. Prisen for lejren er 200 belg. frcs., hvortil kommer rejseudgifter til Bruxelles.

Der indbydes til en uges ophold i private hjem efter lejren.

I lejren vil foruden pigespejdere fra Belgien og en række andre lande også ulve-flokkførere og unge piger, der ikke er spejdere, kunne deltage.

Lejrens program bliver meget afvekslende med interessegrupper og forskellig form for beskæftigelse, bl. a. sang og dans, tegning, geologi, dramatik.

Ansøgning om deltagelse sendes *inden 15. maj* til Det Danske Pigespejderkorps, Hunderupvej 67, Odense, hvor skema også fås.

Læsernes
egne
anmeldelser.

Denne gang anmelder 2 x Lisbet fra henholdsvis Ålborg og Kgs. Lyngby. Først Lisbet fra Ålborg, som skriver om bogen

„PONNY“ af Annik Saxegård.

Kære redaktion.

I julegave fik jeg bogen om pigen Ponny, hendes rigtige navn er Rita, men hun bliver kaldt Ponny på grund af sin hestehale. Hun er fra Norge og kommer fra et hjem, hvor moderen og faderen er meget forstående og kærlige, men desværre er hendes far hårdt ramt af astma og kan ikke arbejde, så kårene er trange. Det er svært for Ponny altid at være munter, fordi i hendes gymnasieklasse er de fleste døtre af rigmænd. En ung lærerinde tager hende med til Schweiz, og så begynder oplevelserne, som vender alt til det gode.

Bogen koster ca. 6 kr., men kan sikkert lånes på biblioteket.

Med spejderhilsen.

Lisbet Møller Nielsen.

Lisbeth fra Kgs. Lyngby anmelder

„TIROL, EN LIPIZZANERHINGST“ af Uno Modin.

Bomberne falder over Wien, de kostbare lipizzanerhingste må evakueres fra den berømte spanske rideskole, hvor stald drengen Bert drømmer om engang at blive berider. Mellem hingsten Tirol og Bert opstår et varmt venskab, og Bert følger med hestene på flugten. I virvaret river Tirol sig løs og forsvinder op i bjergene mod det ukendte, vil Bert nogensinde få sin Tirol at se igen?

Jeg synes det er en god bog, der skildrer forholdet mellem en ensom dreng og de voksne og desuden giver et godt indblik i arbejdet på den spanske rideskole.

I billigbogsudgave koster den 4,25 kr.

Venlig hilsen.

Lisbeth Andersen, 15 år.

SORT PIGE af Florence Grandt Means.

Bogen handler om en sort pige, som hedder Harriet. Hun kommer fra Amerika, men bliver forældreløs og må rejse til sin oldemor, som bor i South Carolina. Forholdene i South Carolina er meget dårligere, end hun er vant til, og dernede møder hun også den store raceforskel. Hun kommer på en kostskole, hvor hun slutter med et varmt venskab med en ung neger. (Indb. 14,00 kr.).

Birthe Pawlik (13 år).

Kære postboxvenner!

Først skal I som sædvanlig have mange tak for alle jeres søde breve, som altid glæder mig.

Nu begynder der ligesom at komme mere liv i postboxen rundt omkring i verden, for i dag har jeg virkelig mange spændende tilbud til jer. Se bare:

Fra Norge:

1 patrulje fra Mosjøen (8 sp. 10–14 år),

1 patrulje fra Hamar (7 sp. 11–13 år),

1 patrulje fra Kongsvinger (8 sp. 13–15 år).

Fra Sverige:

1 patrulje fra Västerås.

Desuden enkelte spejdere fra:

Norge, alder 10–14 år,

Australien, alder 11–13 år,

New Zealand, alder 12–13 år,

U.S.A., alder 12–13 år,

Holland, alder 14 år,

England, alder 14–16 år,

Sydafrika, alder 12, 15–16 år,

Canada, blåmejsseforere.

Der er altså noget for enhver smag. Jeg venter at høre fra jer.

Venlig hilsen

Mummy

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær fru Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Indsendt den

Nr.

Jeg ønsker gennem DDP's postbox kontakt med en spejderkammerat fra

(land) eller

Mit navn er

Adresse

Skoleklasse el. beskæftigelse

..... Alder

Jeg kan skrive og forstå følgende fremmede sprog:

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser

på pigespejdere i (lande)

Vedlagt følger 1 krone i frimærker.

PIGESPEJDER DEPOTET

Lundsgade 6, København Ø
Telefon (01) 92 Øbro 8383
Giro 40673

Åbningstider: 9-17.30,
fredag 9-19, lørdag 9-14

Ved køb på depotet skal
der forevises rekvisition
eller medlemskort

Har du sommertøj i orden?

Sommeruniformer

til spejdere og blåmejser, syet af lyseblåt, sanforiseret bomuldsstof. Samme model som den mørkeblå uniform. — Priserne er uden knapper.

længde	lange ærmer	korte ærmer
70 cm	23,50	21,50
75 cm	24,00	22,00
80 cm	24,50	22,50
85 cm	25,00	23,00
90 cm	25,50	23,50
95 cm	26,00	24,00
100 cm	26,50	24,50
105 cm	27,00	25,00
110 cm	27,50	25,50
115 cm	28,50	26,50
120 cm	29,50	27,50

Shorts, mørkeblå

syet af svært gabardinevævet, sanforiseret bomuldsstof.

str. 34 og 36	16,25	16,50
---------------------	-------	-------

str. 38 og 40	17,00	17,25
str. 42		17,50

Slacks

i mørkeblåt bomuldsstof, wash & wear.

str. 8 og 10 år	20,00	22,00
str. 12 og 14 år	24,00	26,00
str. 16 år		28,00
str. 36-46		29,85

Til mørkeblå shorts og slacks bruges den lyseblå bluse fra lejrsettet.

Tilbehør til sommeruniformen

Knapper, nylon m. emblem, pr. dus.	1,50
Lejrtørklæde, mørkeblåt	1,50
Hue, lyseblå, 50-60 cm	4,00
Sokletter, crepe-nylon, blå eller brune	
str. 7-8	4,60
str. 9-10	5,00
str. 10-11	5,30

Lejrsæt	Størrelse	34	36	38	40	42	44
bestående af	Talje, cm	56 og 58	58 og 62	60 og 64	64 og 68	70 og 74	72 og 76
nederdel,	Nederdelslængde, cm	52	58	62	66	68	70
kortærmet	Bluse	16,00	16,25	16,50	16,75	17,00	17,25
bluse, shorts og	Nederdel	17,00	17,50	18,00	18,50	19,50	20,50
busseronne	Shorts	13,50	13,75	14,00	14,25	14,50	
	Busseronne	12,00	12,25	12,50	12,75	13,00	
		58,50	59,75	61,00	62,25	64,00	37,75

REDAKTØR: Ruth Estrup, Lundsgade 6, København Ø.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 86 000, og abonnementsprisen for 1964 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).

TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 30. 4. 1964